

Abstrakt

Minimální mzda je jedním z vysoce kontroverzních nástrojů politik na trhu práce, na jehož dopadech neexistuje mezi ekonomy doposud širší shoda. Ani empirický výzkum nedává jasnou odpověď ohledně jejího vlivu. Přesto je minimální mzda hojně používána v politické praxi mnoha vyspělých zemí a její užití je doporučováno řadou mezinárodních organizací. Zastánci minimální mzdy většinou argumentují potřebou snižování chudoby nízkopříjmových skupin obyvatel, poklesu příjmové nerovnosti, motivace zaměstnanců s nízkou produktivitou a zaručení, že pracovat se vyplatí. Jakkoli jde o vznešené cíle, minimální mzda nemusí být vhodným a efektivním nástrojem k jejich naplnění, neboť může zvýšit důchody pouze těch osob, které pracují. Navíc zavedení a zvyšování minimální mzdy může představovat podstatné zatížení pro firmy, které mohou v reakci na to propouštět ty zaměstnance, jejichž produktivita minimální mzdy nedosahuje. Do té míry, ve které lze sledovat tyto negativní vedlejší důsledky, budou zároveň omezeny možné pozitivní vlivy na příjmy nízkopracujících zaměstnanců.

Diplomová práce shrnuje výsledky různých teoretických konceptů minimální mzdy, empirických studií jejích dopadů a mezinárodních trendů v přístupu k této problematice. V návaznosti na to předkládá analýzu vývoje minimální mzdy v České republice od jejího zavedení v roce 1991 a dopadů dynamického zvyšování jejích sazeb, patrného od roku 1999. Pozornost je zaměřena jak na její potenciální přínosy ve smyslu snižování chudoby a zvyšování důchodů nízkopracujících zaměstnanců, tak na její možné negativní dopady na regionální trhy práce ve smyslu zvyšování nezaměstnanosti. Výsledky provedené ekonometrické analýzy naznačují, že zatímco existuje statisticky významný vliv na růst regionální nezaměstnanosti, potenciální přínos ve formě vlivu na růst důchodů domácností s nejnižšími příjmy je nesignifikantní. Proto lze říci, že minimální mzda v České republice doposud nebyla příliš vhodným a efektivním nástrojem v boji proti

chudobě.